

Aceasta este povestea mea

Salut tuturor. Am vrut să vă împărtășesc povestea despre cum a apărut cartea Rapture Puzzle și o mică parte din mărturia mea. M-am născut în familia Moses în anul 1973, când avortul a fost legalizat în Statele Unite și bebelușii au început să fie uciși, la fel cum Moses s-a născut într-o perioadă în care băieții erau uciși în țara sa. Numele pe care mi l-au dat părinții mei a fost Renee, care înseamnă „renascut”.

Am fost crescut într-o familie creștină. Când eram un copil mic de aproximativ 4 sau 5 ani, am auzit o voce sonoră chemându-mă de 3 ori. De fiecare dată, mergeam la mama și o întrebam ce vrea, iar de fiecare dată îmi spunea că nu mă sunase. Mi-a spus că poate mă chema cineva de afară, așa că m-am dus să mă uit, dar nu era nimeni acolo și știam că vocea venea din interiorul casei și că mama era singura persoană acasă. Câțiva ani mai târziu, învățătoarea mea de la școala duminicală mi-a povestit povestea lui Samuel și cum Domnul îl chemase de 3 ori și de fiecare dată credea că Eli era cel care îl chema, dar de fapt, Domnul Însuși îl chema pe Samuel. I-am spus învățătoarei mele de la școala duminicală că același lucru mi s-a întâmplat și mie, iar răspunsul ei a fost: „Poate că Domnul are o chemare foarte specială în viața ta, la fel cum a avut-o Samuel”. Îmi amintesc, de asemenea, că, în copilărie, am auzit că Domnul îi va vorbi lui Moise ca unui prieten și îmi amintesc că am simțit o gelozie nebunească și că mi-am dorit atât de mult ca Domnul să-mi vorbească și mie ca unui prieten.

M-am îndepărtat de creștinism la vârsta de 12 ani și am devenit foarte rebel, plin de furie și egoism. Uram creștinismul din cauza învățaturii Domnului despre faptul că trebuie să iertăm oamenii și să „întoarcem și celălalt obraz”, ceea ce simțeam că era de fapt pentru fiți slabi și nu-mi lăsa loc să mă răzbun pe cei care mă răniseră. De fapt, eram hărțuit și voiam să mă apăr, dar simțeam că creștinismul nu-mi permitea să fac acest lucru și așa am permis oamenilor să mă bată fără să ridic un deget pentru a mă apăra. În cele din urmă, am devenit atât de plin de ură încât mi-am urât chiar și propria viață și am vrut să-i pun capăt. Cu două săptămâni înainte de sinuciderea mea planificată, am auzit pe cineva vorbind despre eternitate și mi-a devenit foarte frică să petrec eternitatea suferind în iad. Am strigat la Dumnezeu să-mi dea un singur motiv să trăiesc, ca să nu mă sinucid, dar I-am spus că nu vreau să fiu creștin pentru că nu vreau să fiu nevoit să iert oamenii care mă rănesc și să fiu drăguț cu oamenii care au fost răi cu mine. I-am spus lui Dumnezeu că dacă pur și simplu îmi va da ceva pentru care să trăiesc, atunci când voi fi bătrână și pe cale să mor, voi deveni creștină, ca să pot avea viață veșnică și să nu ajung în iad. În momentul în care am spus asta, am simțit o prezență caldă venind în mine și mi s-a făcut pielea de găină în tot corpul. Am simțit că cineva mă îmbrățișează și m-am simțit iubită. Am auzit o voce spunându-mi numele și spunându-mi că mă iubește. Știam că nu putea fi propria mea voce, pentru că pur și simplu nu mă iubeam deloc. M-am dus acasă și am început să vorbesc cu această voce și să pun întrebări, iar vocea mi-a răspuns la fiecare întrebare pe care o aveam. În sfârșit, găsiseră ceea ce căutam mereu - o prietenie cu

Dumnezeu. A început când aveam doar 13 ani și a crescut într-o adevărată poveste de dragoste cu Creatorul meu. Sunt creștină de aproape 40 de ani și lucrez în slujirea cu normă întreagă de aproape 30 de ani. Am un soț minunat și 5 copii minunați care Îl iubesc pe Isus.

Relația pe care o am cu Domnul m-a condus prin multe decizii pe care le-am luat de-a lungul vieții mele. Faptul că l-am auzit vocea și am urmat ceea ce mi-a spus să fac m-a adus acolo unde sunt astăzi. Aș putea da numeroase exemple despre cum Domnul mi-a vorbit să fac ceva și m-am supus, iar acest lucru a dus la o mare răsplată, sau cum El mi-a spus că ceva se va întâmpla și s-a întâmplat exact așa cum a spus El că se va întâmpla, sau cum m-a condus pur și simplu să fac ceva sau să nu fac ceva și s-a dovedit a fi decizia corectă. Nu vă pot spune despre nicio situație în care El mi-a vorbit și nu a fost adevărat sau m-a condus să iau o decizie teribilă pe care am regretat-o mai târziu. El m-a condus întotdeauna în tot adevărul și mi-a îndreptat calea pe măsură ce am urmat vocea Lui.

Când eram la liceu, eram incredibil de talentat la matematică. Am făcut parte din echipa Jocurilor Academice de Matematică și echipa noastră a câștigat Campionatul de Stat, ceea ce mi-a oferit o bursă completă la facultatea locală. Profesorul meu de matematică a fost ales Profesorul Anului pentru întregul stat. Un alt profesor de matematică pe care l-am avut în liceu mi-a spus că sunt cel mai bun elev la matematică pe care l-a predat vreodată și m-a încurajat cu tărie să fac ceva cu abilitățile mele matematice în cariera mea. Dar inima mea era să fiu misionar și să ajung la oamenii neatinși din lume, așa că am decis să renunț la bursa mea integrală și să merg la Colegiul Biblic. Menționez acest lucru pentru că vreau să-I dau glorie lui Dumnezeu, care m-a înzestrat cu aceste abilități matematice, astfel încât să pot înțelege enigma și „scurtarea zilelor” Necazului cel Mare despre care a vorbit Isus în Matei 24.

Așadar, vreau să vă împărtășesc ce s-a întâmplat în decembrie 2000 și care m-a condus la scrierea și finalizarea cărții Rapture Puzzle. Această carte este în curs de elaborare și am început să o scriu în 2012. Așadar, mi-a luat peste 13 ani să o termin. Încă adaug mici secțiuni la carte, pe măsură ce Domnul continuă să-mi arate lucruri. Am început să studiez și să cercetez încă din ianuarie 2001, așa că mi-a luat mai mult de 25 de ani să pun toate piesele puzzle-ului la locul lor.

În fine, să ne întoarcem în decembrie 2000. Atunci Domnul a început să-mi dea piesele puzzle-ului. Pe atunci, habar n-aveam că îmi dădea piesele unui puzzle și abia în februarie 2013 aveam să-mi dau seama în sfârșit de asta. Timp de 12 ani, m-am simțit atât de confuz și chiar ca și cum Domnul m-ar fi înșelat cumva, pentru că nu am înțeles că El îmi dădea doar piese ale unui puzzle care se vor potrivi toate împreună pentru a indica date foarte specifice pentru evenimentele răpirii și a Doua Venire a lui Hristos pe pământ. Din decembrie 2000 până în decembrie 2012, am crezut că Domnul îmi arată data răpirii și nu mi-am dat seama că îmi dădea doar piese ale unui puzzle mare care în cele din urmă se vor potrivi.

Așadar, în decembrie 2000, Domnul a venit la mine în timp ce mă rugam și mi-a spus că El vine la mine așa cum a venit la Solomon și că îmi va da un lucru. Mi-a spus să mă gândesc cu atenție înainte de a mă decide, pentru că El îmi va da orice Îi voi cere. După ce m-am gândit o vreme ce să cer, m-am întors la El cu cele mai mari două dorințe ale mele. Prima era ca atunci când voi sta

înaintea Lui în Ziua Judecății, să stau înaintea Lui cu o inimă curată și ca El să fie mulțumit de modul în care mi-am trăit viața. A doua cea mai mare dorință a mea era ca El să-mi folosească viața pentru a ajunge la milioane de oameni pentru Împărăția Sa. Nu am putut decide care dorință era mai mare până când nu m-am gândit la versetul care spune că poți câștiga întreaga lume, dar să-ți pierzi propriul suflet. M-am gândit că ar fi posibil pentru mine să câștig lumea pentru Hristos și, în acest proces, să-mi pierd propriul suflet. Așa că I-am spus Domnului că, dacă aş putea alege un singur lucru, acela ar fi primul. Mi-a spus că am ales cu înțelepciune.

Apoi m-a întrebat: „Dacă ești cel mai mic în Împărăția Mea pentru toată veșnicia și dacă toată lumea te consideră foarte puțin, dar dacă Eu sunt mulțumit de tine, ar fi în regulă pentru tine?” Aceasta a fost o întrebare foarte greu de răspuns pentru mine, deoarece voiam să fiu considerat mare în Împărăția Lui și nu voiam ca nimeni să mă privească de sus, mai ales pentru toată veșnicia. Dar mi-am dat seama că ceea ce era cu adevărat important era că Domnul era mulțumit de mine și că nu conta dacă altcineva era. Așa că, în cele din urmă, I-am spus: „Da, ar fi în regulă pentru mine.”

La scurt timp după ce s-a întâmplat asta, am visat bunica mea, care murise cu aproximativ 9 ani în urmă. Eram atât de apropiat de ea și ea a avut o influență extraordinară asupra vieții mele. Visul a fost atât de real și părea că petrecusem întreaga noapte vorbind doar cu ea și cu ea. Când m-am trezit, inima mea s-a simțit atât de fericită, ca și cum aş fi fost cu adevărat cu ea. Un lucru pe care obișnuiam să-l facem des împreună era să rezolvăm puzzle-uri. Îi plăcea să facă puzzle-uri. Mie nu-mi plăceau atât de mult puzzle-urile pe atunci, dar pur și simplu îmi plăcea să petrec timp cu ea, așa că mă alăturam ei în acele puzzle-uri uriașe care durau săptămâni întregi pentru a fi terminate. Dragostea mea pentru puzzle-uri a început în timpul acelor multe ore în care am lucrat împreună la ele. Nu știam atunci că Domnul urma să-mi dea cel mai mare puzzle din toate timpurile de asamblat și că El urma să-mi dea prima piesă a acelui puzzle.

La scurt timp după vis, Domnul mi-a vorbit și mi-a spus că 1 ianuarie reprezintă Sărbătoarea Trâmbițelor pentru Neamuri și începutul Noului Mileniu. Nu eram prea pasionat de profețiile biblice, dar auzisem despre Sărbătoarea Trâmbițelor și știam că unii creștini învățau că răpirea va avea loc la Sărbătoarea Trâmbițelor, așa că m-am întrebat dacă Domnul îmi spunea că răpirea va avea loc pe 1 ianuarie, care era la doar câteva zile distanță. Eram foarte entuziasmat. Nu s-a întâmplat nimic și m-am întrebat ce voia să spună. Pe 4 ianuarie, în jurul orei 1 dimineața, Domnul mi-a vorbit și mi-a spus aceste cuvinte: „Vei fi ca Ioan Botezătorul și vei scrie ceva care va ajuta la salvarea a milioane de oameni de înșelăciunea care vine. Așa cum glasul Meu este ca o trâmbiță și ultima zi a Creației despre care am vorbit a fost a șasea „În fiecare zi, tot așa și la sfârșitul celei de-a șasea zile și începutul celei de-a șaptea, va suna cea de-a doua trâmbiță. Așteaptă să vin la tine la sfârșitul celei de-a șasea zile.” Îmi amintesc că l-am trezit pe soțul meu și i-am spus ce mi-a spus Domnul. Apoi am coborât și mi-am chemat părinții și surorile care locuiesc în America și le-am spus ce spusese Domnul. Am fost copleșită. Îmi amintesc că m-am simțit ca Maria, când îngerul i s-a arătat și i-a spus că îl va naște pe Isus, Fiul lui Dumnezeu. M-am gândit: de ce m-a ales Domnul pe mine? Nu sunt cineva special, ci doar o persoană obișnuită. Domnul nu îmi dădea doar prima

dorință a inimii mele, ci și a doua. El avea să mă folosească pentru a ajuta la salvarea a milioane de oameni.

Am scris o scrisoare și am trimis-o multor organizații de profeții despre timpul sfârșitului și unor oameni pe care îi cunoșteam, spunându-le că răpirea va avea loc la sfârșitul lui 6 ianuarie sau începutul lui 7 ianuarie. Am presupus că asta îmi spunea Domnul și că, cumva, doar scriind acea scrisoare, milioane de oameni vor ajunge să-L cunoască pe Domnul. Nu aveam nicio idee pe atunci că El îmi dădea doar piese de puzzle și mă începuse într-o călătorie de 25 de ani. Am așteptat pe 6 ianuarie și pur și simplu aveam o conversație minunată cu Domnul. Îmi amintesc că l-am spus chiar înainte de miezul nopții că încep să mă simt somnoroasă și am întrebat când va veni. Mi-a spus să mai aștept puțin. La câteva minute după miezul nopții, mă uitam pe fereastră stând pe canapea când, dintr-o dată, tot corpul meu a început să se cutremure violent. Aceasta a durat poate un minut sau cam așa ceva. A început brusc și s-a terminat brusc. Primul meu gând a fost că poate morții în Hristos tocmai înviaseră și acum noi eram pe cale să fim răpiți. L-am întrebat pe Domnul ce înseamnă cutremurul și El mi-a spus să aștept. Cam un minut mai târziu, corpul meu a început să tremure violent din nou. În timpul acestei a doua tremurături, gura a început să mă furnice, ca senzația pe care o ai când îți adorm piciorul, dar senzația era în gura mea, și mai ales în jurul buzelor. L-am întrebat pe Domnul de ce mă furnicau buzele și El a spus că reprezenta momentul în care **Isaia l-a văzut pe Domnul** și cărbunii i-au atins buzele și **păcatul lui a fost ispășit...** Tremurul s-a oprit brusc. Eram copleșită și mă întrebam ce înseamnă toate acestea. Mă întrebam dacă răpirea tocmai se întâmplase și eu fusesem lăsată în urmă. Aveam atât de multe întrebări. Am simțit cum Domnul mă cuprinde în brațele Sale iubitoare și am simțit că mă îmbrățișează. M-a asigurat de dragostea Lui pentru mine și mi-a spus că trebuie să studiez sărbătorile evreiești și că pot să mă duc la culcare.

Am presupus că îmi va explica totul a doua zi dimineață, așa că m-am dus la culcare și am adormit. A doua zi a venit și a trecut fără nicio explicație. Și fiecare zi a venit și a trecut timp de aproape 12 ani fără nicio explicație. Știam ce spusese Domnul și am studiat sărbătorile și am încercat să înțeleg totul, dar pur și simplu nu am putut. M-am simțit foarte singură și confuză în timpul acelor 12 ani, iar Domnul îmi tot spunea să aștept și că într-o zi toate întrebările mele vor primi răspuns și voi înțelege totul. Singurul lucru care s-a întâmplat cu adevărat în timpul acelor 12 ani a fost că Biserica Nașterii Domnului a fost jefuită în primăvara anului 2002, cu 1290 de zile înainte de Ziua Ispășirii din 2005. Domnul mi-a arătat că aceasta era fortăreața templului care fusese profanată de forțele armate și era locul sfânt la care se referă Isus în Matei 24. Știam că într-o zi, urâciunea care provoacă pustiire va avea loc acolo. În afară de asta, știam că a șaptea zi... ziua aceea a fost semnificativă și am descoperit, de asemenea, că trăiam la sfârșitul a 6000 de ani de la Creație, gata să începem Noul Mileniu. Încă nu știam că toate aceste lucruri erau piese dintr-un puzzle.

Domnul a început să-mi vorbească din nou despre aceste lucruri în iulie 2012, când m-a întrebat dacă sunt gata să dansez cu El. M-a condus la al șaptelea ziua Corturilor. În această perioadă a lunii august a anului 2012 mi-am deschis canalul de YouTube. Încă o dată, am presupus că El îmi spunea că răpirea va avea loc pe a șaptea zi. Ziua Corturilor. Când nu s-a întâmplat, m-am înfuriat și l-am

întrebat pe Domnul de ce mă înșela. După câteva zile în care am fost furios și rănit, m-am întors la Domnul și I-am spus că îmi pare rău pentru atitudinea mea teribilă și I-am cerut iertare. M-a întrebat dacă sunt gata să continui. Am fost șocat. Am crezut că am terminat și că totul era doar un fel de test pentru a vedea dacă Îl voi asculta și Îl voi urma chiar dacă părea că mă înșeală. Așa că I-am spus că da, sunt gata să continui - încă total inconștient că toate aceste lucruri erau piese de puzzle pe care mi le dădea și care, în cele din urmă, aveau să aibă sens câțiva ani mai târziu. Următoarea dată la care m-a indicat a fost a șaptea ziua de Hanuka. Sunt sigur că deja ghiciți – nici în ziua aceea nu s-a întâmplat nimic. Dar, până la momentul acesta, începeam să am senzația că ducea undeva.

Pe 14 februarie 2013, m-am dus la centrul meu de lucrare și cineva a intrat în biroul meu și mi-a dat un cadou. Mi-au spus că cineva tocmai trecuse pe la mine și ceruse să-mi dea cadoul. Una dintre fiicele mele era în birou cu mine și m-a întrebat ce cred că este. Am izbucnit: „E un puzzle”. Nu am nicio idee de unde am știut asta, dar am simțit că este un puzzle, chiar dacă nu mai primisem niciodată un puzzle cadou. L-am deschis și, într-adevăr, era un puzzle. M-am gândit, ei bine, ce ciudat. Niciun nume. Habar n-am de la cine era. M-am dus acasă și l-am asamblat în doar câteva ore. A fost cel mai ciudat puzzle pe care l-am făcut vreodată, fără piese de colț sau de margine și toate piesele aveau forme și dimensiuni diferite. Unele dintre piese erau uriașe, iar altele erau mici.

Era un puzzle frumos și, privindu-l, am simțit prezența Domnului. Mi-am amintit de bunica mea și de visul pe care îl avusesem. Mi-am dat seama că era Ziua Îndrăgostiților. Și atunci mi-am dat seama că totul era un puzzle și că Domnul îmi dădea doar câte o piesă pe rând și că, într-o zi, totul se va lega și va căpăta sens.

Era în aceeași lună februarie 2013, când domnul Obama și-a anunțat planul de a merge la Ierusalim. Pe unele site-uri de profeții s-a vorbit mult despre faptul că ar putea sta pe Muntele Templului și că aceasta ar fi urâciunea pustiirii. Am început să citesc că unii oameni credeau că 2009 a fost începutul celei de-a șaptezeci-a aniversări a lui Daniel. săptămâna trecută și am văzut că domnul Obama fusese ales laureat al Premiului Nobel pentru Pace pe data de șapte Ziua Corturilor în 2009 și apoi i s-a acordat premiul cu doar câteva ore înainte de începerea zilei de 24 Kislev. Am văzut că Hagai 2 indica exact acele date cu referire la Domnul care va cutremura cerurile și pământul și va aduce la Sine pe cel dorit dintre toate națiunile. Am numărat 1260 de zile de când domnul Obama

a fost ales laureat al Premiului Nobel pentru Pace și am ajuns la 22 martie 2013. Mi-am spus, dacă domnul Obama merge la Betleem și stă la grotă din Biserica Nașterii Domnului în acea dată, atunci aceea este urâciunea pustiirii și asta înseamnă că pustiirea este imediat după aceea, ceea ce ar trebui să includă evenimentul răpirii. Dar la acea vreme, domnul Obama menționase doar despre mersul la Ierusalim și nimic despre mersul la Betleem. Când și-a anunțat în sfârșit planurile de a merge la Biserica Nașterii Domnului, nu mi-a venit să cred. În sfârșit se întâmpla.

Unii dintre voi se întreabă cum naiba a fost o urâciune pentru Domnul statul domnului Obama la grotă și

cum a oprit jertfa zilnică. Ei bine, în fiecare zi, sute și adesea...tMii de oameni din întreaga lume se aliniază la Biserica Nașterii Domnului pentru a oferi o jertfă dep.să ridice o ofrandă de mulțumire Domnului pentru că a venit pe pământ să plătească pentru păcatele lor și să le dea viața veșnică. Aceasta este o jertfă plăcută Domnului. În ziua în care domnul Obama și anturajul său au mers acolo, nimănui altcuiva nu i s-a permis să intre. Jertfa de laudă și ofranda de mulțumire s-au oprit în acea zi și vă pot asigura că el nu s-a dus acolo pentru a-i oferi laude sau recunoștință lui Isus pentru venirea pe pământ. Deși nu știm ce s-ar fi putut întâmpla în timp ce stătea la grotă, ceea ce sunt sigur este că inima lui nu a fost smerită și nu i-a adus mulțumiri lui Isus și nici nu L-a recunoscut ca Domn. Sunt sigur că într-o zi vom ști cu toții exact ce a spus domnul Obama, fie cu voce tare, fie doar în gândurile sale intime, care a fost o asemenea urâciune pentru Domnul în ziua aceea. Oricare ar fi fost, a fost o asemenea urâciune pentru Domnul încât a început o numărătoare inversă de 40 de zile până la pustiirea Americii și a unei mari părți a lumii.

După ce a avut loc această urâciune, Domnul mi-a arătat apoi spre a șaptea ziua Azimelor. Am numărat zilele și am văzut că numărătorea de 1260 și 1335 de zile ar trebui să înceapă la 40 de zile de la momentul în care urma să aibă loc urâciunea până la momentul în care urma să aibă loc pustiirea – El dădea o perioadă de grație de 40 de zile Americii, așa cum a făcut-o cu Ninivea. Am numărat 1290 de zile de la data urâciunii și a ajuns la Sărbătoarea Trâmbițelor în 2016. Am numărat 1260 de zile de la a șaptea ziua Azimelor din calendarul lui Dumnezeu și a ajuns la Ziua Ispășirii în 2016. Eua numărat 1335 de zile din aceeași zi și a ajuns la începutul Hanuka în 2016. Daniel 12 ne spune că cei care ajung la sfârșitul celor 1335 de zile vor fi binecuvântați, iar Hagai 2 ne spune că până la a douăzeci și patra zi ziua a noua În luna de Hanuka, sau în ajunul Hanuka, nu se găsește niciun fruct pe smochin, dar din această zi vom fi binecuvântați. Ziua binecuvântată este prima zi de Hanuka, la sfârșitul unei numărători de 1335 de zile. Toate numerele se potrivesc. Eram atât de încântat.

Dar 2 mai 2013 a venit și a trecut fără niciun eveniment de extaz sau dezolare. Încă o dată, eram atât de confuz. Dar prea multe piese ale puzzle-ului se potriveau ca să pot pur și simplu să arunc puzzle-ul și să spun că nu era corect. Trebuie să-mi scape ceva, dar ce anume?

Cam 5 luni mai târziu, în octombrie 2013, îmi exprimam din nou frustrarea Domnului și Îl întrebam de ce nu a venit când Scripturile indicau atât de clar 2 mai 2013. Am spus: „Niniva s-a pocăit și tu ți-ai amânat judecata. Această enigmă are sens doar dacă America s-a pocăit, dar ei nu s-au pocăit, așa că de ce ți-ai amânat judecata?” Domnul a răspuns: „Ești sigur că nu a existat pocăință?” Am spus: „Da, sunt destul de sigur că așa fi auzit despre asta dacă America s-ar fi pocăit.” El a spus: „Îți lipsește ceva important. Găsește-l.” Asta mi-a dat speranță - poate că am omis ceva. Așa că am tastat pe Google ceva de genul „America se pocăiește mai 2013” și am găsit un site care vorbea despre această perioadă de 3 zile de rugăciune și post care a început pe 30 aprilie și a durat până pe 2 mai 2013. Pe 24 aprilie 2013, liderii bisericii din întreaga lume au convocat un post de 3 zile și cel puțin 28 de națiuni au participat la acest post. Am văzut cum credincioși din întreaga lume au strigat către Domnul în acele 3 zile, rugându-L să aibă milă de America. 30 aprilie a fost Ziua Națională a

Pocăinței în America și 2 mai a fost Ziua Națională de Rugăciune în America. Un strigăt la nivel mondial s-a înălțat către Domnul timp de 3 zile, cerându-I lui Dumnezeu să aibă milă de America chiar la sfârșitul perioadei de probă de 40 de zile. Am plâns. Am râs. Găsisem piesa lipsă. Apoi Domnul a spus: „Adu-ți aminte de Estera”. M-am gândit la cum ea a fost Mireasa fecioară aleasă care reprezintă Mireasa lui Hristos și cum a cerut poporului ei să postească timp de 3 zile pentru că toți erau pe cale să fie uciși. În a treia zi de post, și-a riscat viața și s-a apropiat de Rege pentru a încerca să-și salveze poporul de la anihilare și, în cele din urmă, cererea ei a fost îndeplinită și poporul ei a fost cruțat. Am văzut prefigurarea poveștii lui Iona și a Esterei și mi-am dat seama că Domnul Își amâna judecata. Și apoi am văzut în Matei 25 și Apocalipsa 10 că această întârziere se găsește în Scripturi. Așa că am pornit să aflu când se va termina această întârziere.

Toate piesele indicau anul 2016 ca fiind sfârșitul celei de-a șaptezeci-a aniversări a lui Daniel. săptămână. Domnul pur și simplu amâna judecata Sa, așa cum a spus că va face în Matei 25 și în Apocalipsa 10, și a scurtat zilele necazului, așa cum a spus în Matei 24.

Când a venit și a trecut Hanuka din 2016, am crezut că totul se terminase. Evident, nu eram în al șaptezecilea an al lui Daniel încă o săptămână și toate aceste evenimente care au avut loc între 2009 și 2013 trebuie să fi fost doar o prevestire a ceea ce urma să se întâmple în viitor. Dar cumva știam că nu era corect și știam că Domnul îmi arătase aceste lucruri și că trebuie să-mi lipsească ceva.

Au trecut mai bine de 9 ani de atunci. De peste 9 ani, încerc să-mi dau seama unde ne aflăm pe linia temporală a lui Dumnezeu. Cred că cele două zguduiri pe care le-am avut în noaptea de 7 ianuarie 2001 erau menite să indice spre a șaptea zi a Sărbătorii Trâmbițelor și Ziua Ispășirii trei zile mai târziu. În a șaptezeci-a săptămână a lui Daniel, fiecare zi este egală cu un an. Prima zguduire pe care am avut-o în acea noapte reprezintă al șaptelea an al puzzle-ului. Dacă citiți cartea mea, veți vedea că 2016 a fost al șaptelea an din puzzle. Dar, așa cum am văzut prefigurată de două ori în Vechiul Testament o perioadă de șapte ani care a fost dublată (poveștile lui Iacov și Iosif) și am văzut, de asemenea, de două ori în Vechiul Testament unde Sărbătoarea Azimelor și Sărbătoarea Corturilor au fost dublate de la șapte zile la paisprezece zile, tot așa cred că Domnul a dublat a șaptezeci-a săptămână a lui Daniel la două perioade de șapte ani, în loc de una singură. Vedem în cartea Jubileelor că Adam și Eva au fost în grădină timp de șapte ani înainte de a cădea. Cred că 2016, sfârșitul primei săptămâni din a șaptezeci-a săptămână a lui Daniel, a fost sfârșitul celor 6000 de ani de la Creație. Cred că 2023 a fost Anul Jubileului și sfârșitul celor 6000 de ani de la căderea omului.

Totuși, Domnul a adăugat încă 3 zile (ani) la puzzle-ul Său uimitor. Acest lucru ne-a fost prefigurat în Daniel 1, când Daniel și prietenii săi au trecut printr-o perioadă de instruire de trei ani înainte de a putea intra în slujba Regelui. De asemenea, ne-a fost prefigurat în povestea Hanuka, când poporul evreu a fugit în munți timp de 3 ani înainte ca templul să fie curățit în timpul Hanuka în anul 165 î.Hr.

Al șaptelea an al celei de-a doua perioade de șapte ani (2023) trebuia să fie momentul unui mare

eveniment zdruncinat, dar a fost mutat în al zecelea an (2026), care reprezintă Ziua Ispășirii. Acesta este momentul în care Îl vedem pe Domnul și păcatul nostru este ispășit, așa cum Isaia L-a văzut pe Domnul și păcatul său a fost ispășit.

Această așteptare de zece ani din 2016 ne-a fost prefigurată în Daniel 1, în care Daniel și prietenii săi îndură o perioadă de încercare de zece zile pentru a nu se întina. Vedem o altă perioadă de zece zile menționată în Apocalipsa 2:10, în care cei care rămân credincioși lui Hristos primesc cununa vieții. Citim în Apocalipsa 14 despre cei care nu se întinează, care sunt oferiți ca pârgă Domnului și duși pe Muntele Sionului ceresc. Evrei 12 vorbește despre acest Munte Sion ceresc și despre cei care scapă în momentul cutremurării cerurilor și a pământului.

Cred că anul 2026 este „Ziua Domnului” și, pentru cei luați în răpirea primelor roade, va fi anul în care Îl vom vedea față în față și păcatele noastre vor fi ispășite. Cei care vor rămâne în urmă pentru a îndura Necazul cel Mare, care a fost scurtat de la 3,5 ani la doar 5 luni (vezi Apocalipsa 9 și Matei 24:22), vor trebui să aștepte până la 1/2 ianuarie 2027, a douăzeci și patra zi a lunii Kislev din calendarul lui Dumnezeu, înainte de a fi luați cu Domnul.

Cred că vom fi martorii primului vai și a primei răpiri/recolte pe 15/16 august 2026, Festivalul Primelor Roduri ale Vinului Nou, urmate de al doilea vai și a doua răpire/recolte pe 1/2 ianuarie 2027, începutul Noului Mileniu. Cred că al treilea vai va fi a Doua Venire a lui Hristos pe pământ la sfârșitul festivalului nunții de două săptămâni de Hanuka și va avea loc pe 17 ianuarie 2027. Cred că acest eveniment ne-a fost prefigurat odată cu învierea lui Hristos în a șaptesprezecea zi a primei luni și cu oprirea arca lui Noe în a șaptesprezecea zi a primei luni. Cred că Mireasa lui Hristos va fi încoronată ca și conducătoare a pământului alături de Regele Isus în a șaptea zi de Hanuka, pe 9 ianuarie 2027, așa cum ne-a fost prefigurat de încoronarea fecioarei alese Estera ca Regină în ceea ce avea să devină a șaptea zi de Hanuka. Te încurajez să citești cartea mea sau rezumatul cărții pentru a vedea cum ne prezintă Scripturile această enigmă care duce la aceste date exacte pentru cele 3 evenimente nenorocitoare din Apocalipsa. Dumnezeu să te binecuvânteze și aștept cu nerăbdare să te întâlnesc curând!